

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“. — Opravištvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Wir wollen „führen“!

Če bi ne bili uže prej vedeli, da avstrijski Nemci hoté pod soboj imeti vse druge narode, ki so združeni v Habsburškej monarhiji, ne smemo niti dvomiti več o tem od zloglasnega nemško-narodnega shoda sem, ki ga je óndan pijonír Nemštva na Štírskem, graški „deutscher verein“, osnoval v Ptujem, na staroslovenskej zemlji. Na vsa usta, sous phrase so tačas „navdušeni“ nemški proroki, ko jim je plemenita kapljica iz ljutomerskih goríc razgrela možgane, oznanili svetu, da Nemci prednost zahtevajo zase pred drugimi narodi, živečimi v avstrijskej državi. Dva decenija skoro so oni v pestéh imeli vajeti in komaj dve leti je, kar so jim ušli iz rok. In od tistih mal gre ves njihov napor na to, da si zopet pridobé izgubljeno oblast.

Nesrečni dogodjaji na Češkem, katere obžaluje in obsoja vsak rodoljubivi državlján, so sprožili celo vrsto „nemških“ manifestacij ali uprav demonstracij, katere merijo jedino le na to, da bi blaženo nemško ustavoverstvo izpodrinilo zdanji vladni zistem. Vse te izjave so urejene tako metodično in se vrste tako gladko, da človek mora biti slep, če ne vidi, da je stvar napeljana z daleka in ga jej je bilo treba le povoda. In ker povoda nikjer nij bilo in je ustavoverno Nemštvo na Češkem nanj čakalo zaman, zato so se zgodili v Pragi tisti neredi! Naščuvani nemški burši so se porogljivo postavljali in vozarili po praških ulicah, z oken svojega bralnega društva pobalinski jezike kazali mimogredočemu občinstvu, na svoje čepčice natikali plavice, cvetlice, ki jih ima najrajši stari nemški cesar Viljem in

parnik, na katerem so se peljali pijančevst in rogovilit zvonaj mesta, zavili so ves v nemške trobojnice. Ko je pa razsrjeno ljudstvo sélo na limanice in se spozabilo, potem so kakor na komando vičali patroni nezrelih dečákov kakor volk nad ovco v basni, da so Čehi prozvali nemir in da je Nemštvo v nevarnosti!

Toliko zaželena parola je bila izdana in zdaj so začele pokati rakete na celej črti in ko bi trenil, plamtela je vsa fronta ustavovernih nemških Štuwerjev. „Izjava“ za „izjavo“ je zagledala beli dan, jedna podobna drugej, kakor jajce jajcu. Škoda je, da svet ne pozna popolnem nijednega teh proizvodov nemško-ustavovernega patriotizma, kajti „skladatelji“ teh domoljubnih simfonij si sami ž njimi nijso upali na dan in gospodska, ki nadzira tisk pa ustavovercem tako rada gleda skozi prste, je bila prisiljena zaporedoma konfiskovati liste, ki so hteli proglašati vsaj pristrižene oklice in resolucije.

Vsled tega je po konci ves novinarski Izrael, ki neprestano hujska in ščuje z brezprimerno zlobnostjo in drznostjo. Iz jednega grla kriče vsi dunajski židje, kakošna krivica se jim godi, ker vlada njihovih veleizdajskih zabavljic uže vendar ne pusti mej ljudi. „Evo denašnja svoboda v Avstriji!“, hinavsko jadicuje nesramna svojat, ki se nikdar nij zmenila za svobodo, dokler so njeni pokrovitelji tlačili in dušili slovansko in sploh vso publicistiko, ki nij trobila v njihov rog. Odločno protestujemo zoper to, da mi morda privoščimo svojim nasprotnikom težko roko državnega pravdníštva ali tiskovne policije, katero roko smo vsi občutili uže dosta živo: tega nikakor ne, mi le obžalujemo odkritosrčno, da

je tiskovna gospodska preprečila ustavovernih Nemcev otročje veselje in zatrla — po naših mislih jako neškodljivi — plod njihovega glavestikanja. Mi ne odobrujemo nobene konfiskacije, ker se „objektivno“ postopanje, katero so iznašli in uveli za svoje namere ustavoverne stranke pristaši, ko so bili oni na krmilu, ne ujema z nazori prave svobode tiska, katere svobode mi ne tirjamo samo zase nego za vsacega, bodi si prijatelj ali neprijatelj, preverjeni, da zadostujejo kakor drugodi tako tudi pri nas tiskovne postave brez objektivnega postopanja in da bodo sodniki iz ljudstva uže skrbeli, da se postava ne prelomi v resnici. To smo izrekli uže večkrat, pristaviti pa moramo denes še enkrat, da si je ustavoverni liberalizem sam skoval spono, ki mu zdaj nijso po godu, za katere se pa nikdar nij brigal, dokler je bil sam varen pred njimi. In za trdno smo si v svesti vrhu tega, da se ustavoverni liberalci ne bi zmenili zopet čisto nič za svobodomiselní unikum objektivnega postopanja, če bi z nova splezali na ministerske stole: prav gotovo bi potem lepo pri miru pustili prekrasni policijski konfiskujoči aparat — usui proprio!

Zdanje vpitje zoper konfiskacije ravno toliko izvira iz pravico- in svobodoljubja kakor ustavoverne volilne reforme n. pr. Vesteneckova reforma volilnega reda našej trgovinsko-obrtnej zbornici. Za pravico in svobodo je našim avstrijskim liberalcem toliko kolikor za lanski sneg. Njim je pravično, svobodno, liberalno le to, kar koristi njihovej stranki, vse drugo je nazadnjaško, mračnjaško. Kar oni počenjajo pod plaščem ustavoverstva v imeni svobode, katero pa skrunijo pri vsakej priliki, služi vse le tej

Listek.

Crna gospa.

Spisal Nivalis.

Krasna mlada vdova Amalija živila je bolj samotno, odkar je izgubila svojega soproga. Po plesiščih je nij bilo videti, tudi v koncertih in gledališči je bila redka njena prikazen, da-si bi jo bili vsi občudovali, kamor bi bila prišla.

Stanovanje si je najela v jednej bolj temnih, malo obiskovanih ulic. Ne smemo pa misliti, da nij bila Amalija premožna, ali da si je vzela iz štedljivosti ali skoposti stanovanje v tako odljudnej ulici, ne, marveč Amalija je bila zelo premožna, o čemur je živo pričala bogata oprava v njenem stanovanji. Svilena zagrinjala so visela na oknih, draga preproga na tleh je bila mehka kot mah, po stenah viseli so umotvori najbolj slavni umetnikov.

Bilo je poletinskega jutra. Solnčni žarki so zvedavo pogledovali v stanovanje Amalijino

in obsevali dragocene vaze iz kineškega porcelana na malej mizici. Po sobi hodila je Amalijina strežnica in ta je bila jedina, ki jej je stregla in čedila prah z divanov in mizic. Na jedenkrat odneha od dela in iz žepa izvleče skrbno papirček, bilo je pisemce. Denes zjutraj, ko je šla po vodo, stisnil ga jej je ljubimec v roko. Strastno odpre strežnica pisemce in, nadaljeva je svoje delo, čita:

„Moja kraljica! Kako sem srečen, kadar te morem videti pri oknu! Iztok je to in ti si njega solnce. Srce mi poka — „O joj!“ zakričalo je dekle sredi čitanja. To bore dekle! Presrečna je bila, veselja so se jej tresle roke, ko je čitala tolikanj ljubeznjivo pisemce svojega ljubimca in pazila je premalo v tem veselji na svoje delo. Vsled nepazljivosti pahnila je dragoceno vazo iz kineškega porcelana z mizice in ves kras je ležal na tleh — bil je kup črepinj.

Dobro je vedelo dekle, da je bila ta vaza gospé Amaliji zelo draga, ne ker je bila dra-

gocena, a dobila jo je v spomin. Kaj sedaj početi? Izmislila si je urno malo laž. Pustila je črepinje ležati, v pisemce zavila je kamenček, dela ga na črepinje, poklicala gospó in dejala, da jo je našla tako, razbito.

„Morda vas hoče, milostna, kdo svariti pred pretečo nevarnostjo in zato je vrgel ta papir skozi okno in po nesreči razbil vazo“, pristavila je pomenljivo strežnica.

Amalija je odvila listek, brala ga in brala in večkrat mej branjem dejala: Res čudno!

„Kdo bi mi bil to pisal! Nikogar ne poznam, ki bi mi bil posebno prijazen. Vendar! Tu nasproti stanuje slikar; često sem ga videla sloneti na oknu in hrepenljivo zreti tu sem. Ta bode!“

Pretekkel je teden. Slikar ulival je pridno boje na platno, kakor preje in si služil pičli kruh z malimi slikarijami. Vse drugače pa je bilo pri Amaliji. Njena navada nij bila, da bi hodila po leti v toplice, letos pa se je odločila, da ide, in tako hitro se je odločila.

svrhi, da bi zopet gospodstvo v roke dobila njihova stranka. Kaj so uže vse skušali z lepo in z grdo, da bi „vzdignoli“ grofa Taaffeja, ki se počasi pa dosledno bliža svojemu smotru, na svojem potu mirno podirajoč jedno ustavoverno tvrdnjava za drugo! Pa ker so jim izpodletele vse poskušnje zaporedoma, zato so zdaj insecnirali na raznih gledališčih izredne svečanostne predstave v velikem slogu s sodelovanjem vseh pravih umetelnikov in tako skupno naskočili Taaffejevo pozicijo. Pri tem naskoku so žal! nekateri nedolžni skupili po grbu, grofa Taaffeja pa kombinirani napad nij omajal, nego v jamo, ki je bila namenjena njemu, se bode zvrnil — nekdo drug.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. julija.

Nemški listi v **Pragi** so bili konfiscirani, ker so priobčili manifest na nemške prebivalce v Češki. Manifest ta pa so skovali in znesli skup ustavovorni poslanci, ki so se zbrali v Pragi, da se posvetujejo o pripomočkih zoper „zatiranje“ Nemcev v Češki. V tem manifestu zbrana je vsa njihova perfidnost in vse sovraštvo do Čehov. V dolžih bombastičnih stavkih ponavljajo se še jedenkrat vse laži o neredih v Pragi, še jedenkrat skušajo s poetičnimi frazami prepričati Nemce, da so v nevarnosti, da je vse te nemire pouzročila „jedino le gola jeza do Nemcev“. Naposled pa zajadikujejo: Nemci v Češki bodite složni in močni! — Umeje se, da je to vse v ta namen skovano, da bi podkopali vlado in sami vzeli v posest ministerske stole. — Češki listi odbijajo te napade, kolikor se jim zdi potrebno pobijati take pobalinske laži. Saj cel svet vé, kaki so ti ustavoverci. „Vaterland“ piše o praških nemirih: „Proti Nemcem v Pragi se nij ekscediralo; da je nevarno v Pragi govoriti nemški, je pretiranost, proti kateri se celo listi leve stranke vpirajo“.

In „Reichenberger Tgbl.“ pravi: „Otročje verno ljudstvo rajše, kakor znano, blebete o taci pobjih, kakor o resnici, da pa pametni uplivni ljudje takove neumnosti razširjajo jedino le z namenom, da kujejo iz tega političen kapital, to konstatirati se nam vendar zdi vredno“. Dosta, to so glasovi nemških listov! In taki ljudje, ki hočejo le razpor, nemir in vstajo, naj bi imeli odločevati o osodi naše države?

Deželni namestnikom v Pragi imenovan je fml. dr. vitez **Kraus**. Kraus je bil dozda predsednik vojaškemu nadsodišču in pridobil si je z izvrstno delavnostjo popolno zaupanje krone.

Vnanje države.

V vzhodnej **Rumeliji**, avtonomnej provinciji, zbuja dogodka iz Sofije večjo pozornost in zanimanje, kakor v Bolgariji samej. Dan za dnem sklicujejo se meetingi (zborova-

nja ljudska), da izrekajo prokletstvo name-ram in delom Aleksandrovim. Pretečeni teden je bil tak meeting v Philippoplu. Tu se je sklenila pod predsedstvom dr. Jankolova resolucija, ki se ostro obrača proti Aleksandro- vemu absolutizmu in njegovemu zatiranju, naposled pa se glasi: Meščanje philippopeljski so sklenili, da opominajo brate svoje na severu na nevarnost, ki jim preti in da izrečejo, da so pripravljene na obrambo ustave, jedine garancije za prihodnost bolgarskega ljudstva.

Take izjave gotovo ne bodo ostale brez posledic. Zavrelo bode v Bolgariji.

Iz **Rusije** se sliši, da so zopet v Ja- katerinoslavu dobili skrivno nihilistično tiskarno, v kateri so našli razne proklamacije.

Razmere mej **Turčijo** in Francijo so vedno bolj napete. Sultanu se nikakor ne dopada, kar počenjajo Francozi v Tunisu. Sultan francoskemu poslancu Tissotu pri odhodu celo nij hotel dati avdijence; „tega človeka nečem več videti“ dejal je sultan, ko mu je veliki vezir naznanil Tissota. Tisso je žugal Turčiji, da bode kmalu zvedela, kaj se pravi s tako veliko deželo kot je Francoska zaplesti se v sovraštvo. Kake nasledke bode ta razpor imel se ne ve, a zdaj je gotovo Francija na škodi, ker Turki ščujujejo z velikim vspehom algiersko prebivalstvo proti Francozom.

V **Algeriji** je vstaja vedno huja. Začetkom so se vstali obrnili le proti Francozom, a sedaj divjajo proti vsem Evropejcem. Naseljenci morajo bežati na ladije. Mnogo je uže ranjenih nekaj tudi ubitih. Francoski in angleški konzul sta ranjena. Najnovejši brz- javi pravijo, da so francoske ladije uže odšle, da bombardirajo Sfaks.

V **belgijske** zbornici se je finančni minfster v imenu vlade izrekel proti razširje- nju volilne pravice, ker to vprašanje nij še zrelo. Takova volilna reforma, dejal je, bila bi osodna za vlado in za liberalno stranko. S tem odgovorom pa agitator Janson in drugi gotovo ne bodo zadovoljni. Reformatorji ne hote volilnega zakona preurediti za zbornico, marveč za zdaj le za volitve v občinah in provincijah; ne zahtevajo tudi ne občne volilne pravice, marveč le za one, ki brati in pisati znajo.

V **Angleške** nameravajo preustrojiti vojsko. Državni tajnik Childera predložil je v spodnji zbornici načrt, po katerem naj bi ostal značaj vojske tudi zdaj isti, a v vojsko naj bi se jemali samo mladeniči, ki so spolnili devetnajsto leto. Zadnja vojna v Afganistanu in južnej Afriki je pokazala, da premladi vo- jaci ne mogó prenašati mnogih težav v boji.

Dopisi.

Iz Ptuja 28. junija. [Izviren dopis.*] (Okrajni naš zastop.) Gospodaželjnost je gaslo nemško in nemčursko v velicem in malem

* Zaradi pomanjkanja prostora se je zakasnil natisek. Ur.

slogu. Mi Slovenci naj bi plačevali krvavo in denarno dačo, a gospodstvahlepni Nmec bi nam vladal.

Naše starodavno slovansko mestice postalo je slednji čas pravo bojno polje, a z veseljem smemo zabeležiti, da se ne bojujemo zaman. Naš okrajni zastop zadobil je ravno pred jed- nim letom, po obstanku 13 letnega ustavaško- nemčurskega gospodarstva drugo lice, kajti prvokrat priborila si je v tem jako važnem za- stopu naša stranka večino. Kdor naše žalostne razmere pozna, pritrditi nam mora, da je bil to za nas velik uspeh. Na gospodarstvenem polji učinila je narodna večina mnogo plodu- nosnega, kajti nje gaslo je: štediti, kolikor je mogoče. Sklenila je vzlic silovitemu oporekanju od nemčurske stranke osnovati — kar je i v gospodarstvenem in političnem pomenu najvaž- nejše — denarni zavod, okrajno branilnico. Našej stranki je v istini ležeče na blagostanji celega okraja. To pa nekaterim našim mest- nim očetom, ki pravi, da je Bog sam sebi najprej brado ustvaril, nij po godu in ti na- penjajo vse žile, da bi dobili zopet večino.

Denes vršila se je, ali bolje, bi se bila imela vršiti dopolnujoča volitev v navedeni zastop mestu umrlega dr. Skrabarja, oziroma radi nemčurskega denunciranja odstopivšega c. kr. okrajnega sodnika g. Levičnika. Nemčur- ska klika postavila si je očeta „der deutschen staatsprache“ g. grofa Wurmblanda svojim kandidatom, mi pa ponižnega a poštenega slo- venskega kmeta g. Jožefa Pihlarja. Kaj ne, kak kontrast mej kandidatom — kmet proti grofu! Ali nij to več, nego slovenska „predrznost?“ Tudi v družem oziru je velika razlika mej kmetom in grofom: prvi prigospodaril si je vsled svoje slovenske marljivosti lepo imenje, drugi pa sè svojo graščino ne gospodari barem najbolje, kakor trdijo veščaki, česar se ve da mi ne smemo — presojeti.

Volilna komisija sestavljena je bila iz sa- mih nemških, v našo deželo iz Gorenje-Avstrijs- skega in Moravskega pribeglih mož (prvi „fa- cule“ prodaja, drugi pa neki „kofe dela“), kojim je naš kmet „der bindische trottel“. Naši volilci zapazili so mahoma nepravilnosti, kajti ta „volilna komisija“ izbacniti je hotela takoj več naših volilcev, nasprotniki so pa oddali več nepostavnih glasov. Vsled tega je protestirala naša stranka energično zoper na- daljevanje volitve, kateri protest so si dali naši po vrlem g. dr. Gregoriču vpisati, potem pa so zapustili demonstrativno volilno dvorano. „Nemci“ (!) so si potem „izvolili“ baje z 28

„Pojutranjem otidevi v toplice“, dejala je svoje strežnici, ki se ve da nij mogla umeti, od kod tako hitro ta sprememba pri gospé.

In odšli sta v toplice.

Slikar Ivan pa je ostal v mestu in slikal, kar mu je kedo naročil, žal, da so bile to le malenkosti. Necega jutra pa dobi vabilo od ne- poznanega župnika, naj pride nemudoma slikat Marijino podobo v toplice B.

Čudno se je zdelo slikarju, da ga sedaj vabijo slikat, njega, ki je tako malo znan. Od- pravil se je. Župnik farne cerkve v B. mu je pokazal podobo, po kateri naj posname sliko in dejal pomenljivo, da mu čestita na tako imenitnem pokrovitelji. Umeje se, da je slikar želel zvedeti ime tega blazega pokrovitelja, a stari župnik dal je prst na usta in prav nič mu nij hotel povedati.

Slikar Ivan, vesel da ima zopet za dalje časa dela, je skrbno slikal. Ljudje, ki so bili v toplicah so ga hodili gledat in občudovali so

sliko; prihajali so vedno drugi obrazi, le gospa, črno oblečena, obraz zagrnjen s črnim pajčalo- nom, prihajala je vsak dan in večkrat povpra- ševala slikarja, če bode sliko kmalu izdelal.

„Čudni so ti, ljudje, ti bogatini! Ne vedó, da se umetnost ne dá prisiliti,“ mrmral je večkrat nevoljen slikar, ko je odšla zvedava črna gospa.

Ljudje so bili po večem uže odšli iz toplic, ko je slikar dovršil sliko. Stari župnik mu je dejal, da bode plačilo dobil v mestu in dal mu je naslov. Nekako čudno se je zdelo sli- karju, ko je videl, da dobode plačilo za sliko pri stanovalcu nasproti njegovej izbi, in da ta pokrovitelj njegov nij gospod ampak gospa.

Ko je vstopil slikar Ivan v stanovanje gospe Amalije, prišla mu je strežnica nasproti in mu povedala, da je gospa uže večkrat po- praševala po njem.

Prijazno je sprejela Amalija mladega sli- karja in ga peljala skozi krasne sobe. Ko sta

šla mimo mizice, kjer je stala le jedna vaza osamljena, obrnila se je gospa k slikarju in mu smehljaje se dejala:

„Pazite gospod, tu stoji vaza!“

Slikar nij umel, kaj imajo pomeniti te besede.

Dolgo časa je ostal pri gospej Amaliji, da, tako dolgo, da se je postrežnica uže ču- dila, čemu treba toliko časa, da se izplača honorar za sliko. Njena zvedavost jo je tako daleč prignala, da je šla gledat skozi ključa- nico in videla je, kako sta si roke stiskala, mlada vdova Amalija in slikar Ivan.

Preteklo je nekaj dnij in po mestu se je raznesla novica, da se vdova Amalija po- roči sè slikarjem Ivanom Š. In takó je bilo! Srečno sta uživala zakonsko življenje. Več- krat je pripovedovala Amalija o razbitej vazii in o načinu, kako je dobila soproga.

glasi (naših bi bilo čez 30), mej katerimi (nasprotnimi) pa je, kakor uže omenjeno, več nepostavnih — katero nepostavnost bode prav natanko dokazali — svojega grofa udom slovenskega ptujskega okrajnega zastopa. Zoper to nepostavno volitev vložili smo še posebej pismeni protest, v katerem se poudarja nekorektnost volitve oziroma postopanje volilne komisije, kajti nemčurski pooblašenci volili so z nelegalnimi pooblastili, naši pa so se krivičnim potom izbacivali. Trdilo se je od nemčurske strani, ka ta ali ovi naših nij pravilno vpisan. Tu si doizvolimo vprašanje: nij mar dolžnost politične oblasti, da se napake, ako se v istini nahajajo, popravijo in take „napake“ nahajajo se uže celih 14 let! Mi nehčemo tu radi tega sedanjemu c. kr. okrajnemu glavarju ničesar spotikati, kajti njegova marljivost je v obče znana in pičli čas mu nij dopuščal stvar urediti, a pričakujemo od njega in se nadejamo, da te napake mahoma odstrani, da se našim davkoplačevalcem ne bode dalje krivica godila. Naši kmetje veliko-posestniki, srpo gledajoči volilno komisijo, protestirali so sami energično proti temu nemškemu terorizmu, za katerega c. kr. komisar niti besedice nij našel, ter vsi razkačeni zapustili so se svojimi voditelji volilno dvorano. „Pri štibri nas najdete ter nam vzemete najboljšo kravo iz hleva, voliti pa bi ne smeli“, klicali so kmetski volilci nemčurske komisiji. Brez značajnega „hotelirja“ Vojsko pa si bodo dobro zapomnili, kajti njega drzovitost presega uže vse meje: brez značajnost dobila je vsikdar svojo zasluženost kazni.

Mi s to volitvijo še vedno nijsmo večine v okrajnem zastopu zgubili, ali denes uže očitno izjavimo, da naša večina te volitve nikdar verificirala ne bode, od vlade pa pričakujemo, da jo zbog dogodivših se nepostavnosti ovrže.

Z veseljem pa zabeležimo narodno slogo, kajti tu se nij zapazila nikakoršna razlika mej gospodom in kmetom, slednji spoznal je svoje prijatelje, dobro vedoč, kateri gospodje skrbijo za njega blagost in kar je naj več vredno, zapazili smo trdno disciplino mej kmetskimi volilci, kar je za nas velike važnosti. —

Iz Žirov 12. junija. [Izv. dopis.] Dne 25. maja t. l. je v „Novicah“ neki dopisnik iz Žirov sramotil posestnika B. D. iz podobčine Žirovski vrh s priimki: šuntar in nemčur. Neznane dopisniku „Novic“ nijsem mislil nič odgovoriti, kajti zdelo se mi je nepotrebno, blato mešati; ker se je pa oglasil nekdo tudi v „Slovenskem Narodu“, se mi potrebno zdi naslednje objaviti.

Posestnik B. D. je trd Slovenec in značajen mož, ki se ne da od vsakega širokoustneža voditi, ampak on se drži svoje poštene poti in dela po svojem dobrem prepričanju za blagost podobčine Žirovski vrh. Dokaz temu je občno spoštovanje in zaupanje, ki ga mu občani skazujejo in so ga radi tega tudi brez vsake agitacije za svojega podžupana volili. Nemčur posestnik B. D. pač ne more biti, ko bi ga tudi hoteli vsi Žirovci proglasiti za takega, kajti on nij hodil v žirovske šole, kjer je zdanji župan vnet za napredek z vso svojo sveto navdušenostjo na to delal, da se otroci učé tudi nemški. Mogoče pa, da ima g. župan prorošk duh in da je uže pred leti znal, da se bodo onim gg. učiteljem, ki bodo po slovenskih ljudskih šolah nemško kulturo oznanjali, mastne podpore delile in je tako hotel tudi gg. učitelje v svojo zanjko spraviti.

Vreme postaja vedno topleje, požrešne ličinke se kar čez dan preminjajo v pisane metulje ali pa vmazane kebre, kateri velikanško škodo delajo na polji. Dolžnost vsacega pridnega kmetiča je, take škodljive mrčese pokončevati. Se ve da je tudi mej kebrmi mnogo taci, ki ne delajo nobene škode, temveč še celo koristijo; o teh ne bom govoril. A vsak kmetovalec moral bi poznati škodljive mrčese ali kebre; mej mnogimi kebrmi je v žirovske župi jeden keber posebno škodljiv, kajti loti se celih dreves, mladih smrek ali jelk, katere se svojimi ostrimi kleščami kar odščipne in v nočni tmni skrije. Dokler bodo Žirovci take kebre imeli mej soboj, nam Bog pomagaj!

Kot da naj se dela nova cesta, ali čez Račevo-Rovte, ali po Brekovicah v Logatec, to prepuščam cestnemu odboru. Omeniti pa moram, da nij istina, da bi bilo po zimi radi zametov po Račevi nemogoče voziti. Kdor nekoliko pozna svet po Račevi, Rovtah in Brekovicah proti Logatcu, bode lahko z menoj potrdil, da bi se dala cesta po Račevi, Rovtah s polovico troškov kakor nasprotno napraviti. Cesta skozi Račevo in Rovte ne bo samo podobčini Žirovski vrh koristila, ampak tudi občinama Lučne, Sv. Jošt in podobčini Smrečje, katere bodo gotovo skrbale, da v kratkem naredé ž njo zvezo in da bodo lahko potem v 4 urah v Logatcu, mestu da bi hodili po dolgej poti skozi Poljane, Škofjo Loko in Ljubljano do Logatca. Prometa res nema podobčina Žirovski vrh in ga tudi ne more imeti brez vsake bližnje ceste. Da se promet oživi, je gotovo potrebno, da so tudi pota ali ceste v takem stanu, da se more blago z jednega v drug kraj prevažati. Parizarjev in ribniških rešet pa menda Žirovci vedno več potrebujejo, kakor podobčina Žirovski vrh, kajti njihov promet je v najlepšem cvetu!

Domače stvari.

— (Obiskal) je vtorek gimnazij ljubljanski g. deželni predsednik A. Winkler in dolgo časa poslušal pri zrelostnih ustnih izpitih.

— (Slavnost sv. Cirila in Metoda.) Prihodujo nedeljo, 10. t. m. brala se bode v cerkvi č. oo. frančiškanov ob 9. uri zjutraj slovesna sv. maša v slavljenje sv. Cirila in Metoda. — Te maše udeležita se pevski zbor ljubljanske čitalnice in „Sokol“ se svojima zastavama. Pri maši peli bodo čitalnični pevci prav zanimivo mašo, sestavljeno po sv. Cirilu leta 860, tedaj 1021 let staro. — Zbirališče obeh društev je v čitalnici ob 8. uri zjutraj, ob 1/2 9. uri pa odhod od todi v cerkev. — Po maši koncert godbe tržaškega komunalnega gledališča in jutranja zabava v čitalnici; na večer pa slavnostna beseda, katero priredi v slavljenje sv. Cirila in Metoda ljubljanska čitalnica, pri kateri bode sodeloval pevski zbor in svirala slavna c. k. vojaška godba pešpolka št. 26 veliki knez Mihael. — Več o tem povedó plakati.

— (Liberalno resnicoljubje.) „Grazer Tagespost“ prinaša v svojih dopisih iz Ljubljane tako nesramne laži, da človek ne vé, ali je ta list v resnici tako slabo podučen o tukajšnjih razmerah, ali pa nalašč brezvestno laže, kar je zdaj uže nekaj časa pri velikonemških, v Avstriji izhajajočih listih navadno. Tako je pretekli teden „Gr. T.“ v nekem dopisu iz Ljubljane nakopičila zopet celo vrsto tako nesanih bedarij, da se je človeku gnjusilo brati te nesramnosti. Konec dopisa pa

krono postavi temu bledenju s poročilom, da je načelnik nemške ljubljanske „Liedertafel“ bil prestavljen v Kočevje, češ tako daleč smo prišli pod zdanjim deželnim predsedstvom! Da so v tem dopisu navlašč in z znano ustavoverno perfidnostjo znesene same nesramne laži, razvidi se iz tega, ka v Ljubljani vsak črevljarski učenec ve, da je zloglasna „Laibacher Liedertafel“ uže zdavnaj nečastna prominola in da o njej nij več sluha ne duha. Kedo pa je prestavljeni „Obmann der Laibacher Liedertafel“? Dozdaj pa ga še nikjer nijsmo brali s polnim imenom in naslovom, zato povejmo da je g. Eduard Wawreczka, k. k. Landes-Zahlamts-Assistent. Šel je res ta bivši obman „Liedertaflerjev“ v Kočevje, a nij bil premeščen tja, temveč za par mesecev šel jo le namestovat v Kočevje, in sicer iz svoje proste volje. In še kako hvaležen mora biti, da so ga tja poslali; kajti za pot dobode šestkrat toliko, kar velja voznja v Kočevje, vrhu tega pa poleg svoje navadne plače dobre dijete. To je faktum — o proganjanji Nemcev na Kranjskem!

— (Blagajnik kranjske hranilnice) Jože Presnitz, kateri je izneveril 36.000 goldinarjev, obsojen je bil včeraj na dve leti teške uječe, poostrene vsak mesec z jednim postom in na povračilo 29.222 glđ. Obširneje poročilo obravnave priobčimo jutri.

— (Porota.) V tretjič bodo letos v Ljubljani in v Novem mestu začele se porotnega sodišča obravnave v 22. dan prih. m. avgusta. Prvosedovali jim bodo kakor doslej, tukaj g. dež. sodnije prvosednik Grčar, g. više sodnije svetnik Kaprec in g. dež. sodnije svetnik Čuber, v Novem mestu pa g. okr. sodnije prvosednik Jelnikar in g. dež. sodnije svetnik dr. Vojska.

— (Državni štipendiji.) Kakor poročajo „Nov“, dovolilo je c. k. ministerstvo kmetijstva 2 državna štipendija po 300 glđ. za 2 kranjska mladeniča, ki gresta na kako srednjo ali višjo avstrijsko kmetijsko šolo učiti se kmetijstva.

— (Umrli) je dne 6. t. m. v Kranji Vojteh Fran Ser. Ullrich, stud. phil. po dolgej in mučnej bolezni. V njem smo zopet izgubili mlado moč. Bodi mu zemljica lahka!

— (Koncert godbe tržaškega komunalnega gledališča) zadnjo sredo v čitalnici je bil slabo obiskan, kar je temveč obžalovati, ker je godba v istini sestavljena iz izvrstnih močij — Vse svoje komade je izvršila v splošno zadovoljstvo malega navzočega občinstva. — Kar sicer nijsmo navajeni čuti od tukajšnje vojaške godbe, to nam je bilo v obilnej meri dano po tej godbi, namreč mnogo narodnih naših pesnij ter koračnic. — Ker bode gori omenjena godba svirala v nedeljo 10. t. m. zjutraj od 10. do 1. ure v čitalnici, nadejamo se, da bode prišlo obilo občinstva.

— (Natečaj.) Za okrajni glavarstvi v Kamniku in Logatci na novo ustavljeni službi c. kr. okrajnih zdravnikov sta zdaj razpisani. Službi sta v vrsti desetega čina z letno plačo 900 glđ. in aktivitetno priklado 160 glđ. Prošnje, v katerih treba tudi dokazati znanje slovenskega jezika, je uložiti do 21. t. m. pri c. kr. deželnem predsedstvu v Ljubljani.

— (Národní list) od 6. jnnija izšel je v slavnostnej obliki z modro-rudečim obrom na prvej strani in sicer radi praznika sv. Cirila in Metoda.

— (Slovanskih romarjev) v Rimu je okolo 1600. Ti pripadajo raznim slovanskim

narodnostnim in sicer je Hrvatov in Banovine 180, iz Dalmacije 170, iz Ercegovine 40, iz Bosne 70, Čehov je do 300, Poljakov in Rutenecv 800, Bolgarov 12 in naši slovenski romarji. Lepo število!

— (Vabilo.) Čestite p. n. naročnike „Ljubljanskega Zvona“ uljudno opozorujemo, da kmalu obnove naročnino, če hoté list še na dalje prejemati. Poznejša naročila sila mnogo sitnostij napravljajo.

Oprav. „Ljublj. Zvona“.

Razne vesti.

* (Mlad „junak“.) V Pečuhu v Ogrske hotel se je sedemletni dečak obesiti, ker nij mogel cvetlic, izročeni mu za prodaj, razpečati in se je bal, da bode radi tega doma tepen. Vendar so ga v pravem času našli in rešili.

* (Počasna pošta.) Ruski list od 1. t. m. priobčuje korespondenco iz Kamčatke, ki je datirana od 17. avgusta minolega leta. Ta korespondenca se je oddala 17. avgusta minolega leta v Kamčatki na pošto, a došla je stoprv 27. junija t. l. v Petrograd. Malo počasno je res to romanje pisem!

* (Zmota pri naslovu.) Pariški „Figaro“ pripoveduje veselo dogodbo: Veliki pariški fabrikant v Lyonu je imel na sumu svojega opravilja, da ga goljufa. Da bi moža pripravil zopet na pravo pot, pisal mu je pismo, v katerem govori o njegovej nepoštenosti in za drugo jutro ga povabi k sebi v pisarno. V hitrici pa se je zmotil gospod šef; mestu da bi bil naredil naslov na opravilja, adresiral je pismo na svojega blagajnika. In gledi, drugo jutro došlo mu je veliko pismo s 60.000 franki in priloženo je bilo pisemce naslednjega sodržaja: „Moj gospod! Jaz sem izneveril le 72.000 frankov in plačal vam bodem še 12.000 frankov. Ne pahnite družinskega očeta v nesrečo!“

* (Cesarju v Maroki) umrla je pred kratkim jedna najljubših mu žena v 34. letu svoje starosti. Pokopali so jo z veliko častjo in slavnostjo v cesarskih vrtovih. Udovec pa bode vendar le lahko pogrešal jedno ženo, ker jih ima še 199.

* (Prebivalstvo v Londonu.) Po zadnjem ljudskem štetju ima London 3,814,571 prebivalcev, v letu 1871 pa jih je imel le 3,254,280 torej se je pomnožilo prebivalstvo v desetih letih za 560,311. Če se bode tako hitro množilo kmalu bo štel London pet milijonov duš.

* (Med v cvetlicah.) Kemik Aleksander Wilson je izračunal, da blezu 125 deljnih cvetov 1 gram sladkorja da. Ker pa vsak cvet obstoji iz 60 cvetličnih čašic, mora se torej iz 125.000 × 60 ali 7,500.000 cvetličnih čašic vzeti med, da se dobi 1 kilo sladkorja. Med ima 75% sladkorja, torej je 1 kilo medu produkt iz 5,606.000 cvetličnih čašic. Koliko dela imajo male čebelice predno naberemo poln ul medu!

Umrli so v Ljubljani:

4. julija: Ana Štefula, gostija, 80 $\frac{1}{2}$ leta, Karlovska cesta št. 9, za starostjo.

5. julija: Jožefa Krigel, žena železniškega vodje, 53 let, Marije Terezije cesta št. 1, za spridenjem želodca.

6. julija: Martin Goršič, lišni posestnik, 69 let, za vodenico. — Janez Doberlet, delavec, 35 let, Cesta v mestni log št. 14, za mrtudom. — Jakob Nagode, delavke sin, 7 let, Stari trg št. 19, za osepicami. — Edvard Jelovčnik, čevljarja sin, 4 mesece, Karlovska cesta št. 11, za božjastjo.

7. julija: Antonija Bergant, poštnega asistenta hči, 1 $\frac{1}{2}$ leta, sv. Petra cesta št. 40.

V deželnej bolnici:

4. julija: Jožefa Krašna, delavka v tovarni za smodke, 36 let, za vnetjem možjan.

5. julija: Jarnej Šme, dninar, 19 let, za jetiko. — Fran Stalc, gostač, 71 let, za rakom v želodci.

Tujci.

7. julija:

Pri **Stonu**: Leschnigg iz Celovca. — Mihelič, Tetzner, Hirschfeld, Rehn, Politzer z Dunaja. — Braune iz Kočevja.

Pri **Maltci**: Kumerer, Schäffer z Dunaja. —

Izdatelj in urednik Makso Armič.

Mizzen, Simnich, Spriger iz Reke. — Tieber iz Ogerskega. — Felle iz Gradca.

Dunajska borza 7. julija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovih	77 gid.	60	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	78	85	"
Zlata renta	93	85	"
1860 drž. posojilo	132	75	"
Akcije narodne banke	834	"	"
Kreditne akcije	354	90	"
London	116	90	"
Srebro	"	"	"
Napol.	9	29 $\frac{1}{2}$	"
C. kr. cekini	5	50	"
Državne marke	56	95	"

Poslano.

Podpisani uljudno naznanja, da se je 23. junija preselil v svojo lastno hišo v **Cerk. vasi št. 4** (kjer je pošta) in prosi svoje gg. znance prijatelje in p. n. potnike, da bi ga tudi v novem domovanju pogosto počastili. Skrbel bode za izvrstno pijačo, okusno in ceno jed, hitro postrežbo in dobro prenočišče.

Spoštovanjem

Ivan Rihar,

gostilničar in strojar.

(391—3)

Dve lepi sobi

s kuhinjo, sredi mesta, dasta se za tri mesece prav ceno v najem. — Več pove administracija „Slovenskega Naroda“.

LEOPOLD BARTOLINI,

cvetličar, Marije Terezije cesta 1, priporoča (384—3)

vsakovrstne cvetlice, lepe šopke in nagrobne vence

po nizkej ceni. — Zvnanja naročila se izvrše natanko.

Kdor hoče

(389—2)

slabe zobe

ohraniti, izpale nadomestiti z umetelnimi, dobi sovet in pomoč pri

Ehrwerthu, zdravniku za zobe, gospodrska ulica št. 1.

Delavke

za šivane čipke in umetno vezeno dobodo dela, če se želi, strogo tajno. — Stolni trg 8, I. nadstropje. (375—3)

Hiša št. 25 v Kamniku

z vrtom in hlevom, ki ima v pritličji sobo s kuhinjo, shrambo in dvema kletmi, v prvem nadstropju pa 3 sobe, se takoj **proda**. — Natančneje pove opravništvo „Slovenskega Naroda“. (394—2)

Izvrstni agenti,

da prodajejo **Badenske srečke**, katere se morajo vse do 1885 z dobitkami vleči, dobijo proti dobri proviziji službo. Frankirane oferte pod šifro „Agent“ odpravlja: Annone. Exped. Heinrich Schalek, Gen. Ag. von G. L. Daube & Co., L. Wollzeile 12, Wien. (398—1)

Podpisano glavno opravilstvo si jemlje čast zdaj o žetvi p. n. gospode kmetovalce uljudno opozoriti, da prevzema poleg zavarovanj pohištva, mobilij vsake vrste, zalog, živine itd. tudi

zavarovanje pridelkov na polji in travnikih

proti požarni škodi pod kolikor možno ugodnimi pogoji. Dotična pojasnila se radovoljno dajejo v pisarni glavnega opravilstva, kakor tudi pri popravilstvih in tu se sprejemajo tudi zavarovalne ponudbe.

Glavno opravilstvo
ogrsko-franc. zavarovalnega društva
v Ljubljani
pri (369—2)
TERČEK in NEKREP,
glavni trg št. 10.

Veliki požar v Londonu,

ki je vse fabriške prostore, stroje itd. prve angleške fabriške družbe za izdelovanje stvarij od britanija-srebra popolnem uničil, uzrok je, da se družba razide, ker bi obnovenje velikanske naprave preveč stalo. Zarad hitreje likvidacije se bode od denes naprej blago iz jedine izvanjske zaloge na Dunaji za **polovico cene** razpošiljalo.

Samo za **14 mark**, to je komaj za polovico vrednosti, dobi se naslednji izvrstni obedni service od britanija-srebra, ki je preje veljal 30 mark, **ter se jaméi, da ostane bel.**

- 6 obednih nožev z izvrstnimi jeklenimi klinami,
- 6 vilic od pravega brit.-srebra,
- 6 mas. žlic od brit.-srebra,
- 12 finih žlic od brit.-srebra,
- 1 težak zajemalec za juho od brit.-srebra,
- 1 mas. zajemalec za mleko od brit.-srebra,
- 6 finih cizeliranih tabletov,
- 6 izvrstnih kristalnih podstavkov za nože,
- 6 lepih mas. kozarčkov za jajca,
- 1 izvrsten poprjak ali sladkornik,
- 1 fin precejevalnik za čaj,
- 2 krasna salonska namizna svečnika.

54 kom.

Vsi tu navedeni 54 kom. krasni predmetje stojé samo

14 mark.

Naročbe po poštnih nakaznicah ali z vposlanjem vsote izvršuje, dokler je kaj blaga

Britania-Silber-Depôt

C. Langer, Wien,

II., Obere Donaustrasse 77.

Da je blago izredno po ceni ter izvrstno, o tem se vsakdo more prepričati brez stroškov, ker se brez ovir v 10 dneh service nazaj vzame, če se ne dopade, in povzeta svota se takoj nazaj pošlje.

!! Svarilo !!

Za to ceno se več kot 54 komadov **reelnega blaga** ne more dati, zato svetujemo, če se take sleparske anonce prezirajo, ki se v novejšem času prikazujejo. (334—5)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci

in nepresežno zoper **no slast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnenje, kislo podiranje, šoi-panje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli** (če izvira bolečina iz želodca), zoper **krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, oper bolezni na vranici, jetrah in zoper zlato žilo.**

Glavna zaloga:

Lekar **C. Brady**, Kremsier, Moravsko. Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane **35 kr.**

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajske cesti; lekarna Josip Svoboda, na Preširnovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Jos. Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Mich. Guglielmo. Celje: lekar J. Kupferschmid; Kranj: lekar Drag. Šavnik; Kamnik: lekar Josip Močnik.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisnena besede: **Echte Maria-zeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker**, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenno **varstveno znamenje** in zavoj mora biti zapečaten z našim **varstvenim znamenjem**. Izdelki podobnega ali istega imena, ki némajo teh znakov istinitosti, naj se zavržejo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (362—47)